ISSN 1725-5139

Dziennik Urzędowy L 137

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 48

31 maja 2005

Spis treści

I *Akty, których publikacja jest obowiązkowa*

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 819/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 1

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 820/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż 3

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 821/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające refundacje wywozowe dla słodu 5

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 822/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu 7

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 823/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa 9

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 824/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające niektóre ilości orientacyjne i pułapy indywidualne na potrzeby wydawania pozwoleń na przywóz dodatkowej ilości bananów do nowych Państw Członkowskich w trzecim kwartale 2005 r. 11

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 825/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające niektóre ilości indykatywne i indywidualne pułapy przy wydawaniu pozwoleń na przywóz bananów do Wspólnoty w ramach kontyngentów taryfowych A/B i C na trzeci kwartał 2005 r. 13

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2005 z dnia 30 maja 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2659/94 w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone** 15

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 827/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2005/2006** 16

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 828/2005 z dnia 30 maja 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych opłat celnych za pomidory, morele, cytryny, śliwki, brzoskwinie, włącznie z nektarynami, gruszki i winogrona stołowe** 21

★ **Rozporządzenia Komisji (WE) nr 829/2005 z dnia 30 maja 2005 r. ustalające pomoc na rok gospodarczy 2005/2006 w odniesieniu do brzoskwiń przeznaczonych do przetworzenia w oparciu o rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96** 23

★ **Rozporządzenie Komisji (WE) nr 830/2005 z dnia 30 maja 2005 r. zmieniające po raz piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające celem wspierania skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ)** 24

II *Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa*

Rada

2005/404/WE:

★ **Decyzja nr 1/2005 Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia EU–Chorwacja z dnia 26 kwietnia 2005 r. w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego wraz z regulaminem wewnętrznym Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia** 26

Komisja

2005/405/WE:

★ **Decyzja Komisji z dnia 4 maja 2005 r. zatwierdzająca w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany w załącznikach do Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi** *(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1369)* [1] 31

Porozumienie w formie wymiany listów dotyczące zmian w załącznikach do Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi 33

PL

[1] Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 819/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

(2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 31 maja 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

[1] Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 maja 2005 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich (1)	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	73,7
	204	91,4
	999	82,6
0707 00 05	052	96,5
	999	96,5
0709 90 70	052	84,5
	999	84,5
0805 10 20	052	50,7
	204	46,9
	220	34,5
	388	53,9
	400	66,7
	624	65,6
	999	53,1
0805 50 10	052	88,7
	388	57,1
	524	56,8
	528	62,6
	624	63,2
	999	65,7
0808 10 80	388	81,5
	400	100,1
	404	68,3
	508	61,0
	512	65,7
	524	62,0
	528	70,5
	720	61,6
	804	98,6
	999	74,4
0809 20 95	220	108,0
	400	545,6
	999	326,8

(1) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999" odpowiada „innym pochodzeniom".

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 820/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacje wywozowe dla zbóż mające zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia, stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych dla zbóż oraz środków podejmowanych w przypadku występowania zakłóceń na rynku zbóż ([2]), pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ([3]). Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

(3) Sytuacja na rynku światowym lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą wymóc konieczność zróżnicowania kwoty korygującej w zależności od miejsca przeznaczenia.

(4) Kwota korygująca powinna być ustalona równocześnie z refundacją i według takiej samej procedury. Może ona podlegać zmianom w czasie pomiędzy dwoma ustaleniami.

(5) Z wyżej wymienionych przepisów wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwotę korygującą do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla produktów, o których mowa w art. 1 ust. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, z wyjątkiem słodu, ustala się w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.

([2]) Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

([3]) Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z 30 maja 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla zbóż

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 6	Termin I 7	Termin II 8	Termin III 9	Termin IV 10	Termin V 11	Termin VI 12
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	C01	0	– 20,00	– 20,00	– 20,00	—	—	—
1002 00 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	C02	0	– 30,00	– 30,00	– 30,00	—	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	C03	0	– 45,00	– 45,00	– 45,00	—	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	A00	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	C01	0	– 25,00	– 25,00	– 25,00	—	—	—
1101 00 15 9130	C01	0	– 25,00	– 25,00	– 25,00	—	—	—
1101 00 15 9150	C01	0	– 25,00	– 25,00	– 25,00	—	—	—
1101 00 15 9170	C01	0	– 25,00	– 25,00	– 25,00	—	—	—
1101 00 15 9180	C01	0	– 25,00	– 25,00	– 25,00	—	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	A00	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9400	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	A00	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A” zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

C01: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Albanii, Bułgarii, Rumunii, Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Serbii i Czarnogóry, byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii, Liechtensteinu i Szwajcarii.

C02: Algieria, Arabia, Saudyjska, Bahrain, Egipt, Irak, Iran, Izrael, Jemen, Jordania, Katar, Kuwejt, Liban, Libia, Maroko, Mauretania, Oman, Syria, Tunezja i Zjednoczone Emiraty Arabskie.

C03: Wszystkie państwa trzecie z wyjątkiem Bułgarii, Norwegii, Rumunii, Szwajcarii i Liechtensteinu.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 821/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające refundacje wywozowe dla słodu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W myśl art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 różnica między notowaniami lub cenami na światowym rynku produktów, o których mowa w art. 1 wyżej wymienionego rozporządzenia, a cenami tych produktów we Wspólnocie może być pokryta przez refundacje wywozowe.

(2) Przy ustalaniu zwrotów należy wziąć pod uwagę elementy, o których mowa w art. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1501/95 z dnia 29 czerwca 1995 r. ustanawiającego niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych, a także środków, jakie należy podjąć w przypadku zakłóceń w sektorze zbóż [2].

(3) Refundacja stosowana do słodów powinna zostać wyliczona z uwzględnieniem ilości zbóż potrzebnej do wytworzenia danych produktów. Ilości te zostały ustalone w rozporządzeniu (WE) nr 1501/95.

(4) Sytuacja na światowym rynku lub szczególne wymogi niektórych rynków mogą spowodować konieczność zróżnicowania wysokości refundacji dla niektórych produktów w zależności od ich miejsca przeznaczenia.

(5) Refundację należy ustalać raz na miesiąc. W tym odstępie czasu może ona zostać zmieniona.

(6) Zastosowanie tych zasad w aktualnej sytuacji na rynku zbóż, a w szczególności wobec notowań lub cen tych produktów we Wspólnocie i na rynku światowym, prowadzi do ustalenia refundacji w wysokości podanej w załączniku.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Refundacje wywozowe dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, ustala się w wysokościach podanych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.
[2] Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 maja 2005 r. ustalającego refundacje wywozowe dla słodu

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Jednostka miary	Wysokość refundacji
1107 10 19 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 10 99 9000	A00	EUR/t	0,00
1107 20 00 9000	A00	EUR/t	0,00

Uwaga: Kody produktów, a także kody miejsca przeznaczenia serii „A" są określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1) ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 822/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające kwotę korygującą do refundacji dla słodu

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż ([1]), w szczególności jego art. 15 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Na mocy art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 refundacja wywozowa do zbóż mająca zastosowanie w dniu, w którym złożono wniosek o wydanie pozwolenia stosuje się do wywozu, który ma być realizowany w okresie ważności pozwolenia, jeśli wniesie o to wnioskodawca. W tym wypadku do refundacji może być zastosowana kwota korygująca.

(2) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1501/95 z 29 czerwca 1995 r. ustanawiające niektóre szczegółowe zasady zastosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 w sprawie przyznawania refundacji wywozowych oraz środków podejmowanych w przypadku zakłóceń na rynku zbóż ([2]), pozwoliło na ustalenie kwoty korygującej dla słodu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (EWG) nr 1766/92 ([3]). Ta kwota korygująca powinna być wyliczona z uwzględnieniem czynników wymienionych w art. 1 rozporządzenia (WE) nr 1501/95.

(3) Z powyższych postanowień wynika, że kwota korygująca powinna być ustalona w wysokości podanej w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Kwota korygująca, o której mowa w art. 15 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003, stosowana do wcześniej ustalonych refundacji wywozowych dla słodu, została określona w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

([1]) Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.
([2]) Dz.U. L 147 z 30.6.1995, str. 7. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1431/2003 (Dz.U. L 203 z 12.8.2003, str. 16).
([3]) Dz.U. L 181 z 1.7.1992, str. 21. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1104/2003 (Dz.U. L 158 z 27.6.2003, str. 1).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 maja 2005 r. ustalającego kwotę korygującą do refundacji dla słodu

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	Bieżący 6	I termin 7	II termin 8	III termin 9	IV termin 10	V termin 11
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

(EUR/t)

Kod produktów	Miejsce przeznaczenia	VI termin 12	VII termin 1	VIII termin 2	IX termin 3	X termín 4	XI termin 5
1107 10 11 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 19 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 91 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 10 99 9000	A00	0	0	0	0	0	0
1107 20 00 9000	A00	0	0	0	0	0	0

Uwaga: Kody produktów oraz kody miejsc przeznaczenia serii „A" zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

Kody cyfrowe miejsc przeznaczenia zostały określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 823/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1784/2003 z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku zbóż [1], a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 3072/95 z dnia 22 grudnia 1995 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku ryżu [2], a w szczególności jego art. 13 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2681/74 z dnia 21 października 1974 r. sprawie finansowania przez Wspólnotę wydatków poniesionych w odniesieniu do dostaw produktów rolnych jako pomocy żywnościowej [3] przewiduje, że część wydatków odpowiadająca refundacjom wywozowym ustalonym w tym zakresie zgodnie z regułami wspólnotowymi ponoszona jest przez Sekcję Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej.

(2) W celu ułatwienia ustalenia budżetu na wspólnotowe akcje pomocy żywnościowej i zarządzania nim oraz w celu umożliwienia Państwom Członkowskim poznania poziomu wspólnotowego udziału w finansowaniu krajowych akcji pomocy żywnościowej należy określić poziom refundacji przyznanych na te akcje.

(3) Zasady ogólne i warunki zastosowania przewidziane przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 1784/2003 i przez art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95 w odniesieniu do refundacji wywozowych stosuje się *mutatis mutandis* do wyżej wymienionych działań.

(4) Szczególne kryteria, jakie należy wziąć pod uwagę przy wyliczaniu refundacji wywozowych do ryżu, są określone w art. 13 rozporządzenia (WE) nr 3072/95.

(5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Zbóż,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do wspólnotowych i krajowych akcji pomocy żywnościowej przewidzianych w ramach międzynarodowych konwencji lub innych programów dodatkowych oraz innych wspólnotowych akcji bezpłatnego zaopatrzenia refundacje wywozowe do produktów z sektorów zbóż i ryżu ustala się zgodnie z Załącznikiem.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 270 z 21.10.2003, str. 78.
[2] Dz.U. L 329 z 30.12.1995, str. 18. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 411/2002 (Dz.U. L 62 z 5.3.2002, str. 27).
[3] Dz.U. L 288 z 25.10.1974, str. 1.

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 30 maja 2005 r., ustalającego refundacje do produktów z sektorów zbóż i ryżu, dostarczanych jako wspólnotowa i krajowa pomoc żywnościowa

(w EUR/t)

Kod produktu	Wysokość refundacji
1001 10 00 9400	0,00
1001 90 99 9000	0,00
1002 00 00 9000	0,00
1003 00 90 9000	0,00
1005 90 00 9000	0,00
1006 30 92 9100	0,00
1006 30 92 9900	0,00
1006 30 94 9100	0,00
1006 30 94 9900	0,00
1006 30 96 9100	0,00
1006 30 96 9900	0,00
1006 30 98 9100	0,00
1006 30 98 9900	0,00
1006 30 65 9900	0,00
1007 00 90 9000	0,00
1101 00 15 9100	10,96
1101 00 15 9130	10,24
1102 10 00 9500	0,00
1102 20 10 9200	59,11
1102 20 10 9400	50,66
1103 11 10 9200	0,00
1103 13 10 9100	76,00
1104 12 90 9100	0,00

Uwaga: Kody produktów zostały określone w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 3846/87 (Dz.U. L 366 z 24.12.1987, str. 1), ze zmianami.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 824/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające niektóre ilości orientacyjne i pułapy indywidualne na potrzeby wydawania pozwoleń na przywóz dodatkowej ilości bananów do nowych Państw Członkowskich w trzecim kwartale 2005 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając Traktat o Przystąpieniu Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji,

uwzględniając Akt Przystąpienia Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w szczególności jego art. 41 ust. 1,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów ([1])

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1892/2004 ([2]) przyjęło środki przejściowe w celu ułatwienia przechodzenia z ustaleń obowiązujących w nowych Państwach Członkowskich przed ich przystąpieniem na ustalenia dotyczące przywozu wynikające ze wspólnej organizacji rynku bananów w roku 2005. W celu zapewnienia zaopatrzenia rynku, w szczególności w nowych Państwach Członkowskich, rozporządzenie to ustaliło na zasadach przejściowych dodatkową ilość dla celów związanych z wydawaniem pozwoleń na przywóz. Zarządzanie wspomnianą ilością dodatkową musi się odbywać przy użyciu mechanizmów i instrumentów wprowadzonych w życie rozporządzeniem Komisji (WE) nr 896/2001 z dnia 7 maja 2001 r. ([3]) ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty.

(2) Artykuł 14 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 896/2002 stanowi, że w pierwszych trzech kwartałach roku, w celu wydania pozwoleń na przywóz, można ustalić ilości orientacyjne i indywidualne pułapy.

(3) W celu wydania pozwoleń na przywóz w trzecim kwartale roku 2005 właściwym będzie ustalenie tych ilości orientacyjnych i pułapów indywidualnych na poziomie procentowym ustalonym dla zarządzania kontyngentami taryfowymi A/B i C w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 825/2005 ([4]) tak aby zapewnić właściwą podaż i ciągłość przepływów handlowych pomiędzy sektorami produkcji i wprowadzania towarów do obrotu.

(4) Ze względu na fakt, że niniejsze rozporządzenie musi obowiązywać przed rozpoczęciem okresu składania wniosków o pozwolenia na trzeci kwartał 2005 r., należy zapewnić bezzwłoczne wejście niniejszego rozporządzenia w życie.

(5) Niniejsze rozporządzenie musi mieć zastosowanie do podmiotów prowadzących działalność we Wspólnocie i zarejestrowanych zgodnie z art. 5 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1892/2004.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Bananów,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ilość orientacyjną, o której mowa w art. 14 ust. 1 rozporządzenia 896/2001 służącą do wydawania pozwoleń na przywóz bananów w ramach ilości dodatkowej zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia 1892/2004 ustala się na trzeci kwartał roku 2005 na poziomie 23 % ilości dostępnych odpowiednio dla tradycyjnych i nietradycyjnych podmiotów gospodarczych ustalonych w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia.

Artykuł 2

Maksymalną dopuszczalną ilość, o której mowa w art. 14 ust. 2 rozporządzenia 896/2001 (WE) w odniesieniu do wniosków o pozwolenia na przywóz bananów w ramach dodatkowej ilości zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia 1892/2004 (WE) ustala się na trzeci kwartał 2005 r. na:

a) 23 % szczególnej ilości referencyjnej, o której informuje się zgodnie z art. 5 ust. 5 rozporządzenia 1892/2004 (WE) w przypadku tradycyjnych podmiotów gospodarczych;

b) 23 % szczególnego przydziału, o którym informuje się zgodnie z art. 6 ust. 6 rozporządzenia 1892/2004 (WE) w przypadku nietradycyjnych podmiotów gospodarczych.

([1]) Dz.U. L 47 z 25.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.
([2]) Dz.U. L 328 z 30.10.2004, str. 50.
([3]) Dz.U. L 126 z 8.5.2001, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 838/2004 (Dz.U. L 127 z 29.4.2004, str. 52).
([4]) Patrz: strona 13 niniejszego Dziennika Urzędowego.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 825/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające niektóre ilości indykatywne i indywidualne pułapy przy wydawaniu pozwoleń na przywóz bananów do Wspólnoty w ramach kontyngentów taryfowych A/B i C na trzeci kwartał 2005 r.

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 404/93 z dnia 13 lutego 1993 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku bananów [1], w szczególności jego art. 20,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 14 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 896/2001 z dnia 7 maja 2001 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (EWG) nr 404/93 w odniesieniu do uzgodnień dotyczących przywozu bananów do Wspólnoty [2] przewiduje możliwość ustalenia ilości indykatywnej, której wartość jest określona jako stały procent ilości dostępnych w ramach każdego z kontyngentów taryfowych A/B i C przewidzianych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 404/93, do celów wydawania pozwoleń na przywóz, dla każdego z trzech pierwszych kwartałów w roku.

(2) Dane odnoszące się do ilości bananów wprowadzonych do obrotu we Wspólnocie w 2004 r. i w szczególności do rzeczywistego przywozu podczas trzeciego kwartału oraz dane odnoszące się do perspektyw dostaw i spożycia na rynku wspólnotowym podczas tego samego trzeciego kwartału w 2005 r., prowadzą do ustalenia ilości indykatywnych dla kontyngentów taryfowych A/B i C w sposób zapewniający zadawalający poziom dostaw w całej Wspólnocie oraz ciągłość przepływów handlowych pomiędzy sektorami produkcji i sprzedaży.

(3) Na podstawie tych samych danych, należy ustalić zgodnie z art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 ilości maksymalne, dla których podmioty gospodarcze mogą składać wnioski o pozwolenia na trzeci kwartał 2005 r.

(4) Ponieważ przepisy niniejszego rozporządzenia muszą stosować się przed początkiem okresu składania wniosków o pozwolenia na trzeci kwartał 2005 r., należy przewidzieć niezwłoczne wejście w życie niniejszego rozporządzenia.

(5) Przepisy niniejszego rozporządzenia należy stosować odnośnie podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r., z uwagi na to, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1892/2004 [3] ustanowiło środki przejściowe na rok 2005 dotyczące przywozu bananów do Wspólnoty ze względu na przystąpienie Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii oraz Słowacji.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Bananów,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W odniesieniu do trzeciego kwartału 2005 r., ilość indykatywna określona w art. 14 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 dla wydawania pozwoleń na przywóz bananów w ramach kontyngentów taryfowych przewidzianych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 404/93 jest ustalona na:

a) 23 % dostępnych ilości dla tradycyjnych i nietradycyjnych podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. w ramach kontyngentów taryfowych A/B;

b) 23 % dostępnych ilości dla tradycyjnych i nietradycyjnych podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. w ramach kontyngentu taryfowego C.

[1] Dz.U. L 47 z dnia 25.2.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione Aktem Przystąpienia z 2003 r.

[2] Dz.U. L 126 z dnia 8.5.2001, str. 6. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 838/2004 (Dz.U. L 127 z dnia 29.4.2004, str. 52).

[3] Dz.U. L 328 z dnia 30.10.2004, str. 50.

Artykuł 2

W odniesieniu do trzeciego kwartału 2005 r., maksymalna dopuszczona ilość określona w art. 14 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 dla pozwoleń na przywóz bananów w ramach kontyngentów taryfowych przewidzianych w art. 18 ust. 1 rozporządzenia (EWG) nr 404/93 jest ustalona na:

a) 23 % ilości referencyjnej ustanowionej i notyfikowanej zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 dla tradycyjnych podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. w ramach kontyngentów taryfowych A/B;

b) 23 % ilości ustanowionej i notyfikowanej zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 dla nietradycyjnych podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. w ramach kontyngentów taryfowych A/B;

c) 23 % ilości referencyjnej ustanowionej i notyfikowanej zgodnie z art. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 dla tradycyjnych podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. w ramach kontyngentu taryfowego C;

d) 23 % ilości ustanowionej i notyfikowanej zgodnie z art. 9 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 896/2001 dla nietradycyjnych podmiotów gospodarczych, mających siedzibę na terenie Wspólnoty w składzie z dnia 30 kwietnia 2004 r. w ramach kontyngentu taryfowego C.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania *w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji

Mariann FISCHER BOEL

Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 826/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2659/94 w sprawie szczegółowych zasad dotyczących udzielania pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10 lit. b),

a także mając na uwadze co następuje:

(1) Artykuł 6 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2659/94 [2] ustanawia kwoty pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów Grana padano, Parmigiano-Reggiano i Provolone. Biorąc pod uwagę dostępne środki finansowe oraz zmiany kosztów składowania i prognozy dotyczące cen rynkowych, należy zmienić przedmiotowe kwoty.

(2) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 2659/94.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 6 rozporządzenia (WE) nr 2659/94, ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kwota pomocy w odniesieniu do prywatnego składowania serów wynosi:

a) 7,50 EUR za tonę dla kosztów stałych;

b) 0,20 EUR za tonę i za dzień składowania w ramach umowy dla kosztów składowania;

c) dla kosztów finansowych za dzień składowania w ramach umowy:

— 0,30 EUR za tonę w przypadku Grana padano;

— 0,40 EUR za tonę w przypadku Parmigiano-Reggiano;

— 0,25 EUR za tonę w przypadku Provolone.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

[2] Dz.U. L 284 z 1.11.1994, str. 26. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1231/2004 (Dz.U. L 234 z 3.7.2004, str. 4).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 827/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1255/1999 w zakresie pomocy na prywatne składowanie niektórych serów w okresie składowania 2005/2006

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1255/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych [1], w szczególności jego art. 10,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 9 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 przewiduje, że pomoc na prywatne składowanie może być przyznana w odniesieniu do serów, które mogą być długo przechowywane, oraz serów, które są produkowane z mleka owczego i/lub koziego i wymagają przynajmniej sześciu miesięcy dojrzewania, jeśli rozwój cen i stan zapasów tych serów wskazują na poważne zachwianie rynku, które można zlikwidować lub zredukować przez składowanie sezonowe.

(2) Trudności wynikające z sezonowego charakteru produkcji niektórych serów, które mogą być długo przechowywane, oraz Pecorino Romano, Kefalo-Tyri i Kasseri pogłębiane są sezonowością konsumpcji, która stanowi odwrotność tej produkcji. Rozdrobnienie produkcji takich serów jeszcze bardziej pogłębia omawiane trudności. Należy zatem przewidzieć możliwość zastosowania sezonowego składowania ilości odpowiadającej różnicy między letnią a zimową produkcją.

(3) Należy określić rodzaje serów kwalifikujące się do uzyskania pomocy oraz maksymalną ilość, w odniesieniu do której ta pomoc może być przyznana, jak również okres trwania umów, który powinien odzwierciedlać rzeczywiste wymagania rynku oraz możliwości przechowywania odpowiednich serów.

(4) Niezbędne jest określenie warunków umowy składu oraz decydujących środków w celu umożliwienia identyfikacji i kontroli serów objętych umową. Kwoty pomocy muszą być ustalone z uwzględnieniem kosztów składowania oraz równowagi, którą należy utrzymać między serami, do których pomoc się odnosi, a pozostałymi serami sprzedawanymi na rynku. Biorąc pod uwagę te elementy, jak również dostępne zasoby, należy zmniejszyć kwoty dla kosztów stałych i kosztów składowania na dzień. Kwota dla kosztów finansowych musi być liczona na podstawie stopy procentowej w wysokości 2 %.

(5) Stosowne jest też ustalenie szczegółowych przepisów dotyczących dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości i szczegółowych zasad kontroli. Państwa Członkowskie powinny mieć możliwość przeniesienia całości lub części kosztów kontroli na wykonawcę.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Mleka i Przetworów Mlecznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Cel

Na mocy art. 9 rozporządzenia (WE) nr 1255/1999 niniejsze rozporządzenie określa szczegółowe zasady przyznawania pomocy wspólnotowej na prywatne składowanie niektórych serów (dalej zwanej „pomocą") w okresie składowania 2005/2006.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

a) „partia składowana" oznacza ilość serów jednego rodzaju o wadze co najmniej 2 ton, przyjętą na skład do jednego magazynu jednego dnia;

b) „dzień rozpoczęcia składowania objętego umową" oznacza dzień następujący po dniu przyjęcia na skład;

c) „ostatni dzień składowania objętego umową" oznacza dzień poprzedzający dzień odebrania ze składu;

[1] Dz.U. L 160 z 26.6.1999, str. 48. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 186/2004 (Dz.U. L 29 z 3.2.2004, str. 6).

d) „okres składowania" oznacza okres, podczas którego ser może być objęty systemem prywatnego składowania i który został określony w Załączniku w odniesieniu do każdego typu sera.

Artykuł 3

Sery kwalifikujące się do przyznania pomocy

1. Przyznawana pomoc dotyczy niektórych serów, które mogą być długo przechowywane, oraz na Pecorino Romano, Kefalo-Tyri i Kasseri według warunków określonych w Załączniku.

2. Sery muszą być wyprodukowane we Wspólnocie i muszą spełniać następujące wymagania:

a) posiadać zamieszczone trwałe oznaczenie przedsiębiorstwa produkującego oraz dzień i miesiąc produkcji; informacje te mogą być podane w formie kodu;

b) pomyślnie przejść badanie jakościowe pozwalające na klasyfikację według kategorii określonych w Załączniku.

Artykuł 4

Umowa składu

1. Umowy dotyczące prywatnego składowania zawierane są między agencją interwencyjną Państwa Członkowskiego, na którego terytorium sery są składowane, a osobami fizycznymi lub prawnymi (zwanymi dalej „wykonawcami").

2. Umowy składu sporządzane są na piśmie na podstawie wniosku o zawarcie umowy.

Wnioski powinny być złożone w agencjach interwencyjnych w ciągu 30 dni od daty przyjęcia na skład i mogą dotyczyć tylko partii serów, których wprowadzanie na skład zostało zakończone. Agencja interwencyjna rejestruje datę przyjęcia wniosku.

Jeżeli wniosek wpłynie do agencji interwencyjnej w terminie nieprzekraczającym 10 dni roboczych po upływie ostatecznego terminu, umowa składu może wciąż zostać zawarta, jednakże pomoc zostaje zmniejszona o 30 %.

3. Umowa składu zawierana jest na jedną lub więcej partii i zawiera w szczególności przepisy dotyczące:

a) ilości objętych umową serów;

b) terminów wykonania umowy;

c) kwoty pomocy;

d) określenia magazynów.

4. Umowa składu zawierana jest w ciągu 30 dni od daty zarejestrowania wniosku o zawarcie umowy.

5. Środki kontroli, w szczególności środki określone w art. 7, są przedmiotem specyfikacji sporządzonej przez agencję interwencyjną. W umowie składu znajduje się odniesienie do tej specyfikacji.

Artykuł 5

Przyjęcie na skład i odbiór ze składu

1. Terminy przyjmowania na skład i odbioru ze składu podane są w Załączniku.

2. Odbiorem ze składu jest odbiór całej składowanej partii.

3. Jeżeli na koniec pierwszych 60 dni składowania objętego umową pogorszenie jakości serów jest większe niż podczas normalnego składowania, wykonawcy są uprawnieni, jednorazowo w odniesieniu do partii składowanej, do zastąpienia ilości o gorszej jakości na własny koszt.

W przypadku gdy kontrole podczas składowania lub przy odbiorze ze składu ujawnią ilości o gorszej jakości, pomoc w odniesieniu do tego towaru nie zostaje wypłacona. Ponadto część partii nadal kwalifikująca się do uzyskania pomocy musi ważyć co najmniej dwie tony.

Przepisy akapitu drugiego stosuje się również w przypadku gdy część partii zostaje odebrana ze składu przed rozpoczęciem okresu odbioru wskazanego w ust. 1 lub przed wygaśnięciem minimalnego okresu składowania wskazanego w art. 8 ust. 2.

4. Do celów obliczenia pomocy w stosunku do zastąpionych ilości (ust. 3 akapit pierwszy) pierwszym dniem składowania objętego umową jest dzień rozpoczęcia składowania objętego umową.

Artykuł 6

Wymagania dotyczące składowania

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że wszystkie wymagania uprawniające do wypłacenia pomocy są spełnione.

2. Wykonawca lub, na żądanie lub za zezwoleniem Państwa Członkowskiego, osoba odpowiedzialna za magazyn udostępnia właściwej agencji odpowiedzialnej za przeprowadzenie kontroli całą dokumentację dotyczącą produktów objętych prywatnym składowaniem, niezbędną do sprawdzenia następujących elementów:

a) prawa własności w czasie przyjmowania na skład;

b) pochodzenia i daty produkcji serów;

c) daty przyjmowania na skład;

d) obecności towaru w magazynie i adresu magazynu;

e) daty odbioru ze składu.

3. Wykonawca lub, w razie potrzeby, osoba odpowiedzialna za magazyn prowadzi dla każdej umowy ewidencję towarową dostępną w każdym magazynie, podającą:

a) numer identyfikacyjny każdej składowanej partii produktów objętych prywatnym składowaniem;

b) daty przyjęcia na skład i odbioru ze składu;

c) liczbę serów i ich wagę w każdej składowanej partii;

d) umiejscowienie produktów w magazynie.

4. Składowane produkty muszą być łatwe do zidentyfikowania, łatwo dostępne i identyfikowalne indywidualnie przez umowę. Do składowanych serów załączane jest szczególne oznakowanie.

Artykuł 7

Kontrole

1. Wyżej wymieniona agencja przy przyjmowaniu na skład przeprowadza kontrole, w szczególności w celu zapewnienia, że produkty kwalifikują się do przyznania pomocy oraz w celu zapobiegania możliwości zastąpienia produktów podczas okresu składowania objętego umową.

2. Agencja dokonuje niezapowiedzianych kontroli wyrywkowych w celu sprawdzenia, czy produkty znajdują się w magazynach. Próbka musi być reprezentatywna i stanowić co najmniej 10 % całkowitej ilości umownej w odniesieniu do prywatnego składowania.

Kontrole powinny obejmować, oprócz badania ewidencji towarowej wskazanej w art. 6 ust. 3, fizyczne sprawdzenie wagi, charakteru i możliwości zidentyfikowania produktów. Powinno dotyczyć to co najmniej 5 % próbki kontrolnej.

3. Na koniec okresu składowania objętego umową agencja dokonuje kontroli, aby sprawdzić obecność produktów. Jeżeli pozostają one w magazynie po upływie maksymalnego okresu składowania objętego umową, kontrola taka może być przeprowadzona po ich odebraniu ze składu.

Do celów powyższej kontroli wykonawca informuje agencję, wskazując właściwe partie składowane, co najmniej pięć dni roboczych przed upływem okresu składowania objętego umową lub zanim okres ten się rozpocznie, czy odbiór odbywa się podczas czy po okresie składowania objętego umową.

Państwo Członkowskie może ustalić termin krótszy niż pięć dni roboczych, o którym mowa w akapicie drugim.

4. W sprawie kontroli przeprowadzanych na mocy ust. 1, 2 i 3 sporządzane są sprawozdania określające:

a) datę kontroli;

b) czas jej trwania;

c) przeprowadzone czynności.

Sprawozdania podpisywane są przez inspektora i potwierdzane przez wykonawcę lub, gdy to właściwe, osobę odpowiedzialną za magazyn. Do sprawozdań należy załączyć dokumentację dotyczącą płatności.

5. W przypadku nieprawidłowości dotyczących 5 % lub większej ilości skontrolowanych produktów kontrola zostaje rozszerzona na większą ilość próbek ustaloną przez agencję.

Państwa Członkowskie powiadamiają Komisję o takich przypadkach w terminie czterech tygodni.

6. Państwa Członkowskie mogą ustalić, że koszty kontroli są w całości lub w części ponoszone przez wykonawcę.

Artykuł 8

Pomoc w odniesieniu do składowania

1. Wysokość pomocy ustala się następująco:

a) 7,50 EUR na tonę dla kosztów stałych;

b) 0,20 EUR na tonę i na dzień składowania objętego umową dla kosztów składowania;

c) dla kosztów finansowych na dzień składowania objętego umową:

i) 0,23 EUR na tonę w przypadku serów, które mogą być długo przechowywane;

ii) 0,28 EUR na tonę w przypadku serów Pecorino Romano;

iii) 0,39 EUR na tonę w przypadku serów Kefalotyri i Kasseri.

2. Nie przyznaje się pomocy, w przypadku gdy składowanie objęte umową jest krótsze niż 60 dni. Najwyższą pomoc wypłaca się za okres 180 dni składowania objętego umową.

Jeżeli wykonawca nie dotrzyma terminu określonego na mocy art. 7 ust. 3 akapit drugi lub trzeci, pomoc zostaje zmniejszona o 15 % i wypłacana jest tylko w odniesieniu do okresu, w stosunku do którego wykonawca udowodni w sposób dostateczny agencji, że sery pozostawały w tym okresie w składowaniu objętym umową.

3. Pomoc jest wypłacana na wniosek wykonawcy, na koniec okresu składowania objętego umową, w ciągu 120 dni od wpłynięcia wniosku, pod warunkiem że zostały przeprowadzone kontrole wskazane w art. 7 ust. 3 i że wymagania uprawniające do wypłacenia pomocy zostały spełnione.

Jednakże jeżeli toczy się administracyjne postępowanie wyjaśniające w sprawie prawa do pomocy, pomoc nie jest wypłacana do momentu, gdy prawo to nie zostanie przyznane.

Artykuł 9

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

Kategoria sera	Ilość kwalifikująca się do uzyskania pomocy	Minimalny wiek sera	Okres przyjmowania na skład	Okres odbioru ze składu
Francuskie sery, które mogą być długo przechowywane: — Beaufort i Comté, chroniona nazwa pochodzenia — Emmental grand cru label rouge — Emmental i Gruyère klasa A i B	16 000 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Niemieckie sery, które mogą być długo przechowywane: Emmentaler/Bergkäse „Markenkäse" i „Klasse fein"	1 000 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Irlandzkie sery, które mogą być długo przechowywane: „Irish long keeping cheese. Emmental, special grade"	900 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Austriackie sery, które mogą być długo przechowywane: „1. Güteklasse Emmentaler/Bergkäse/Alpkäse"	1 700 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Fińskie sery, które mogą być długo przechowywane: „I luokka"	1 700 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Szwedzkie sery, które mogą być długo przechowywane: „Västerbotten/Prästost/Svecia/Grevé"	1 700 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Polskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Podlaski/Piwny/Ementalski/Ser Corregio/Bursztyn/Wielkopolski"	3 000 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Słoweńskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Ementalec/Zbrinc"	200 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Litewskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Goja/Džiugas"	700 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Łotewskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Rigamond, Ementāles tipa un Ekstra klases siers"	500 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Węgierskie sery, które mogą być długo przechowywane: „Pannónia"	300 t	10 dni	1 czerwca do 30 września 2005 r.	1 października 2005 r. do 31 marca 2006 r.
Pecorino Romano	19 000 t	90 dni i wyprodukowane po 1 października 2004 r.	1 czerwca do 31 grudnia 2005 r.	przed 31 marca 2006 r.
Kefalo-Tyri i Kasseri wytwarzane z mleka owczego lub koziego lub z mieszanki tych dwóch.	2 500 t	90 dni i wyprodukowane po 30 listopada 2004 r.	1 czerwca do 30 listopada 2005 r.	przed 31 marca 2006 r.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 828/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1555/96 w zakresie wartości progowych dla dodatkowych opłat celnych za pomidory, morele, cytryny, śliwki, brzoskwinie, włącznie z nektarynami, gruszki i winogrona stołowe

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2200/96 z dnia 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku owoców i warzyw [1], w szczególności jego art. 33 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1555/96 z dnia 30 lipca 1996 r. w sprawie zasad stosowania dodatkowych należności przywozowych do owoców i warzyw [2] przewiduje stosowanie nadzoru przywozu produktów określonych w jego Załączniku. Nadzór ten jest stosowany zgodnie z zasadami przewidzianymi w art. 308d rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny [3].

(2) Do celów stosowania art. 5 ust. 4 Porozumienia w sprawie rolnictwa [4], zawartego podczas wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej i na podstawie ostatnich danych na rok 2002, 2003 i 2004, należy zmienić wartości progowe dodatkowych opłat celnych za pomidory, morele, cytryny, śliwki, brzoskwinie, włącznie z nektarynami, gruszki i winogrona stołowe.

(3) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1555/96.

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Świeżych Owoców i Warzyw,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 1555/96 zastępuje się tekstem Załącznika do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Stosuje się je od dnia 1 czerwca 2005 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 47/2003 (Dz.U. L 7 z 11.1.2003, str. 64).
[2] Dz.U. L 193 z 3.8.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 694/2005 (Dz.U. L 112 z 3.5.2005, str. 10).
[3] Dz.U. L 253 z 11.10.1993, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 2286/2003 (Dz.U. L 343 z 31.12.2003, str. 1).
[4] Dz.U. L 336 z 23.12.1994, str. 22.

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK

Nie naruszając zasad interpretacji nomenklatury scalonej, wyszczególnienie produktów ma charakter jedynie informacyjny. Zakres zastosowania dodatkowych opłat celnych jest określony w ramach niniejszego załącznika zgodnie z zakresem kodów CN istniejących w chwili przyjęcia niniejszego rozporządzenia. Tam, gdzie »ex« pojawia się przed kodem CN, zakres dodatkowych opłat celnych określony jest zarówno przez zakres kodu CN oraz przez odpowiadający okres stosowania.

Numer porządkowy	Kod CN	Wyszczególnienie	Okres stosowania	Wartości progowe (w tonach)
78.0015	ex 0702 00 00	Pomidory	— od 1 października do 31 maja	603 687
78.0020			— od 1 czerwca do 30 września	531 117
78.0065	ex 0707 00 05	Ogórki	— od 1 maja do 31 października	10 626
78.0075			— od 1 listopada do 30 kwietnia	10 326
78.0085	ex 0709 10 00	Karczochy	— od 1 listopada do 30 czerwca	2 071
78.0100	0709 90 70	Cukinie	— od 1 stycznia do 31 grudnia	65 658
78.0110	ex 0805 10 20	Pomarańcze	— od 1 grudnia do 31 maja	620 166
78.0120	ex 0805 20 10	Klementynki	— od 1 listopada do końca lutego	88 174
78.0130	ex 0805 20 30 ex 0805 20 50 ex 0805 20 70 ex 0805 20 90	Mandarynki (włącznie z tangerinami i satsumas); wilkingi i podobne hybrydy cytrusowe	— od 1 listopada do końca lutego	94 302
78.0155	ex 0805 50 10	Cytryny	— od 1 czerwca do 31 grudnia	291 598
78.0160			— od 1 stycznia do 31 maja	50 374
78.0170	ex 0806 10 10	Winogrona stołowe	— od 21 lipca do 20 listopada	222 307
78.0175	ex 0808 10 80	Jabłka	— od 1 stycznia do 31 sierpnia	730 999
78.0180			— od 1 września do 31 grudnia	32 266
78.0220	ex 0808 20 50	Gruszki	— od 1 stycznia do 30 kwietnia	239 335
78.0235			— od 1 lipca do 31 grudnia	29 158
78.0250	ex 0809 10 00	Morele	— od 1 czerwca do 31 lipca	127 403
78.0265	ex 0809 20 95	Czereśnie	— od 21 maja do 10 sierpnia	54 213
78.0270	ex 0809 30	Brzoskwinie, włącznie z nektarynami	— od 11 czerwca do 30 września	982 366
78.0280	ex 0809 40 05	Śliwki	— od 11 czerwca do 30 września	54 605”

ROZPORZĄDZENIA KOMISJI (WE) NR 829/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

ustalające pomoc na rok gospodarczy 2005/2006 w odniesieniu do brzoskwiń przeznaczonych do przetworzenia w oparciu o rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/96 z 28 października 1996 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków przetworów owocowych i warzywnych [1], w szczególności jego art. 6 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 3 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1535/2003 z 29 sierpnia 2003 r., ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2201/96 w zakresie systemu pomocy dla przetworów owocowych i warzywnych [2], stanowi, iż Komisja publikuje kwoty stosowanej pomocy, w tym dla brzoskwiń, po sprawdzeniu zgodności z progami ustalonymi w załączniku III do rozporządzenia (WE) nr 2201/96.

(2) Średnia ilość brzoskwiń przetworzonych w ramach systemu pomocy w ostatnich trzech latach jest niższa od wyznaczonego progu wspólnotowego. Wysokość pomocy, przyznanej na rok gospodarczy 2005/2006 w każdym z zainteresowanych Państw Członkowskich, powinna być zgodna z ustaleniami art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96.

(3) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Przetworów Owocowych i Warzywnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Na rok gospodarczy 2005/2006, pomoc dla brzoskwiń w ramach art. 2 rozporządzenia (WE) nr 2201/96, ustala się na 47,70 euro za tonę.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia od daty jego publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Przepisy niniejszego rozporządzenia mają zastosowanie do roku gospodarczego 2005/2006.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

[1] Dz.U. L 297 z 21.11.1996, str. 29. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 386/2004 (Dz.U. L 64 z 2.3.2004, str. 25).

[2] Dz.U. L 218 z 30.8.2003, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 180/2005 (Dz.U. L 30 z 3.2.2005, str. 7).

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 830/2005

z dnia 30 maja 2005 r.

zmieniające po raz piąty rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 nakładające określone środki ograniczające celem wspierania skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1763/2004 z dnia 11 października 2004 r. nakładające określone środki ograniczające celem wspierania skutecznego wykonania mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ) [1], w szczególności jego art. 10 lit. a),

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004 zawiera listę osób, w stosunku do których, na mocy tego rozporządzenia, stosuje się zamrożenie funduszy oraz zasobów ekonomicznych.

(2) Komisja jest upoważniona do wprowadzania zmian do wymienionego załącznika, uwzględniając decyzje wykonawcze Rady w odniesieniu do wspólnego stanowiska Rady 2004/694/WPZiB z dnia 11 października 2004 r. w sprawie dalszych środków wspierających skuteczne wykonanie mandatu Międzynarodowego Trybunału Karnego dla byłej Jugosławii (MTKJ) [2]. Decyzja Rady 2005/…/WPZiB [3] z dnia 6 czerwca 2005 r. wdraża wymienione wspólne stanowisko. Należy zatem wprowadzić odpowiednie zmiany do załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004 zostaje zmieniony zgodnie z Załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Benita FERRERO-WALDNER
Członek Komisji

---

[1] Dz.U. L 315 z 14.10.2004, str. 14. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 607/2005 (Dz.U. L 100 z 20.4.2005, str. 17). Sprostowanie opublikowane w Dz.U. L 104 z 23.4.2005, str. 46.

[2] Dz.U. L 315 z 14.10.2004, str. 52. Wspólne stanowisko ostatnio zmienione decyzją 2005/316/WPZiB (Dz.U. L 100 z 20.4.2005, str. 54).

[3] Jeszcze niepublikowana w Dzienniku Urzędowym.

ZAŁĄCZNIK

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1763/2004 skreśla się następujące osoby:

1) Borovnica, Goran. Data urodzenia: 15.8.1965. Miejsce urodzenia: Kozarac, gmina miejska Prijedor, Bośnia i Hercegowina. Narodowość: Bośnia i Hercegowina.

2) Pavkovic, Nebojsa. Data urodzenia: 10.4.1946. Miejsce urodzenia: Senjski Rudnik, Serbia i Czarnogóra. Narodowość: Serbia i Czarnogóra.

3) Popovic, Vujadin. Data urodzenia: 14.3.1957. Miejsce urodzenia: Sekovici, Bośnia i Hercegowina. Narodowość: Serbia i Czarnogóra.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

RADA

DECYZJA Nr 1/2005 RADY DS. STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA EU–CHORWACJA

z dnia 26 kwietnia 2005 r.

w sprawie przyjęcia jej regulaminu wewnętrznego wraz z regulaminem wewnętrznym Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia

(2005/404/WE)

RADA DS. STABILIZACJI I STOWARZYSZENIA,

uwzględniając Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu między Wspólnotami Europejskimi i ich Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Chorwacji (zwaną dalej „Chorwacją"), z drugiej strony, w szczególności jego art. 110 i 111,

a także mając na uwadze, że wyżej wymieniony Układ wszedł w życie w dniu 1 lutego 2005 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Przewodnictwo

Przedstawiciel Rady Unii Europejskiej, w imieniu Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, oraz przedstawiciel Rządu Chorwacji przewodniczą przemiennie przez okres 12 miesięcy Radzie ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy się w dniu 31 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Posiedzenia

Rada ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia zbiera się na szczeblu ministerialnym raz w roku. Sesje nadzwyczajne Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia mogą odbywać się na żądanie jednej ze Stron, jeżeli Strony tak uzgodnią.

Jeżeli obie Strony nie uzgodnią inaczej, każda sesja Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia odbywa się w zwykłym miejscu wyznaczonym dla posiedzeń Rady Unii Europejskiej w terminie uzgodnionym przez obie Strony.

Posiedzenia Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia są wspólnie zwoływane przez Sekretarzy Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia w porozumieniu z Przewodniczącym.

Artykuł 3

Przedstawicielstwo

Członkowie Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia mogą być reprezentowani, jeżeli nie mogą uczestniczyć w posiedzeniu. Jeżeli członek Rady chce być reprezentowany, musi przekazać Przewodniczącemu imię i nazwisko swojego przedstawiciela przed posiedzeniem, na którym ma być reprezentowany.

Przedstawiciel członka Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia wykonuje wszystkie uprawnienia tego członka.

Artykuł 4

Delegacje

Członkom Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia mogą towarzyszyć urzędnicy.

Przed każdym posiedzeniem Przewodniczący jest powiadamiany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.

Przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego uczestniczy w posiedzeniach Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia w charakterze obserwatora, w przypadku gdy w porządku dziennym znajdują się sprawy dotyczące Banku.

Rada ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia może zaprosić osoby niebędące jej członkami do uczestnictwa w posiedzeniach w celu uzyskania informacji dotyczących określonych tematów.

Artykuł 5

Sekretariat

Urzędnik Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej oraz urzędnik Misji Chorwacji w Brukseli działają wspólnie w charakterze Sekretarzy Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 6

Korespondencja

Korespondencja skierowana do Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia jest wysyłana do Przewodniczącego Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia na adres Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej.

Obaj Sekretarze czuwają nad przekazywaniem tej korespondencji Przewodniczącemu Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz, jeżeli jest to stosowne, nad udostępnianiem jej innym członkom Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia. Udostępniana korespondencja jest wysyłana do Sekretariatu Generalnego Komisji, Stałych Przedstawicielstw Państw Członkowskich oraz Misji Chorwacji w Brukseli.

Komunikaty od Przewodniczącego Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia są wysyłane do adresatów przez obu Sekretarzy oraz udostępniane, jeżeli jest to stosowne, innym członkom Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia na adresy wskazane w poprzednim ustępie.

Artykuł 7

Jawność

Jeżeli nie zostanie podjęta inna decyzja, posiedzenia Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia nie są jawne.

Artykuł 8

Porządek dzienny posiedzeń

1. Przewodniczący sporządza tymczasowy porządek dzienny dla każdego posiedzenia. Jest on przekazywany przez Sekretarzy Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia adresatom określonym w art. 6 nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.

Tymczasowy porządek dzienny zawiera punkty, co do których Przewodniczący otrzymał wniosek o włączenie ich do porządku dziennego nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, jednakże punkty te nie są wpisywane do tymczasowego porządku dziennego, jeżeli towarzysząca dokumentacja nie została przekazana Sekretarzom do dnia przesłania porządku dziennego.

Rada ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje porządek dzienny na początku każdego posiedzenia.

Punkty inne niż już zawarte w tymczasowym porządku dziennym mogą zostać umieszczone w porządku dziennym, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy wskazane w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów szczególnego przypadku.

Artykuł 9

Protokoły

Projekt protokołu z każdego posiedzenia jest sporządzany przez obu Sekretarzy.

Protokół wskazuje, zgodnie z ogólną zasadą, w odniesieniu do każdego punktu porządku dziennego:

— dokumentację przedłożoną Radzie ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia,

— oświadczenia, których zaprotokołowania zażądał członek Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia,

— podjęte decyzje i sformułowane zalecenia, uzgodnione oświadczenia i przyjęte wnioski.

Projekt protokołu jest przedkładany Radzie ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia do zatwierdzenia. W przypadku gdy został on zatwierdzony, protokół jest podpisywany przez Przewodniczącego i obu Sekretarzy. Protokół jest składany w archiwach Sekretariatu Generalnego Rady Unii Europejskiej, który będzie pełnił funkcję depozytariusza dokumentów Stowarzyszenia. Uwierzytelniony odpis jest przekazywany każdemu adresatowi określonemu w art. 6.

Artykuł 10

Decyzje i zalecenia

1. Rada ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia podejmuje swoje decyzje i formułuje swoje zalecenia za wspólnym porozumieniem Stron. W okresie między sesjami Rada ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia może podejmować decyzje i formułować zalecenia w drodze pisemnej procedury, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

2. Decyzje i zalecenia Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, w rozumieniu art. 112 Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu, noszą, odpowiednio nazwę „decyzji" i „zalecenia" po czym następuje ich numer porządkowy, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu.

Decyzje i zalecenia Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia są podpisywane przez Przewodniczącego i uwierzytelniane przez obu Sekretarzy. Decyzje i zalecenia są przekazywane każdemu adresatowi określonemu w art. 6.

Każda Strona może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

Artykuł 11

Języki

Językami urzędowymi Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia są języki urzędowe obu Stron.

Jeżeli nie postanowiono inaczej, podstawę dla obrad Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia stanowi dokumentacja sporządzona w tych językach.

Artykuł 12

Wydatki

Wspólnota i Chorwacja pokrywają wydatki, które ponoszą ze względu na swoje uczestnictwo w posiedzeniach Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, w odniesieniu zarówno do pracowników, wydatków na podróże i diety, jak i wydatków na telekomunikację i usługi pocztowe.

Koszty związane z tłumaczeniami ustnymi podczas posiedzeń, tłumaczeniami pisemnymi oraz powielaniem dokumentów ponosi Wspólnota, z wyjątkiem kosztów związanych z tłumaczeniami ustnymi lub pisemnymi na język chorwacki lub z języka chorwackiego, które ponosi Chorwacja.

Inne koszty związane z organizacją posiedzeń ponosi strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 13

Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia

1. Niniejszym ustanawia się Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia w celu wspierania Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia w wykonywaniu jej obowiązków. Komitet składa się z przedstawicieli Rady Unii Europejskiej i przedstawicieli Komisji Wspólnot Europejskich, z jednej strony, oraz przedstawicieli Rządu Chorwacji, z drugiej strony, zazwyczaj na szczeblu wyższych urzędników służby cywilnej.

2. Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia przygotowuje posiedzenia i obrady Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, we właściwych przypadkach wprowadza w życie decyzje Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz, co do zasady, zapewnia ciągłość powiązań stowarzyszeniowych oraz właściwą realizację Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu. Komitet rozważa wszystkie sprawy powierzone mu przez Radę ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia jak również każdą inną sprawę, która może pojawić się w trakcie bieżącej realizacji Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu. Przedkłada wnioski i wszelkie projekty decyzji/zaleceń do przyjęcia przez Radę ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia.

3. W przypadku gdy Układ o Stabilizacji i Stowarzyszeniu przewiduje obowiązek lub możliwość konsultacji, konsultacje takie mogą zostać przeprowadzone w ramach Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia. Konsultacje mogą być kontynuowane w ramach Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

4. Regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia jest załączony do niniejszej decyzji.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 26 kwietnia 2005 r.

W imieniu Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia

J. ASSELBORN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

Regulamin wewnętrzny Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia

Artykuł 1

Przewodnictwo

Przedstawiciel Komisji Europejskiej, w imieniu Wspólnoty i jej Państw Członkowskich, oraz przedstawiciel Rządu Chorwacji przewodniczą przemiennie przez okres 12 miesięcy Komitetowi ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia. Pierwszy okres rozpoczyna się w dniu pierwszego posiedzenia Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, a kończy się w dniu 31 grudnia 2005 r.

Artykuł 2

Posiedzenia

Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia zbiera się wtedy, gdy wymagają tego okoliczności, za porozumieniem obu Stron.

Każde posiedzenie Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia odbywa się w terminie i miejscu uzgodnionym przez obie Strony.

Posiedzenia Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia są zwoływane przez Przewodniczącego.

Artykuł 3

Delegacje

Przed każdym posiedzeniem Przewodniczący jest powiadamiany o planowanym składzie delegacji każdej ze Stron.

Artykuł 4

Sekretariat

Urzędnik Komisji Europejskiej oraz urzędnik Rządu Chorwacji działają wspólnie w charakterze Sekretarzy Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Wszystkie komunikaty skierowane do i pochodzące od Przewodniczącego Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, przewidziane w niniejszej decyzji, są przekazywane Sekretarzom Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia oraz Sekretarzom i Przewodniczącemu Rady ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Artykuł 5

Jawność

Jeżeli nie zostanie podjęta inna decyzja, posiedzenia Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia nie są jawne.

Artykuł 6

Porządek dzienny posiedzeń

1. Przewodniczący sporządza tymczasowy porządek dzienny dla każdego posiedzenia. Jest on przekazywany przez Sekretarzy Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia adresatom określonym w art. 4 nie później niż 15 dni przed rozpoczęciem posiedzenia.

Tymczasowy porządek dzienny zawiera punkty, co do których Przewodniczący otrzymał wniosek o włączenie ich do porządku dziennego nie później niż 21 dni przed rozpoczęciem posiedzenia, jednakże punkty te nie są wpisywane do tymczasowego porządku dziennego, o ile towarzysząca dokumentacja nie została przekazana do Sekretarzy do dnia przesłania porządku dziennego.

Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia może zaprosić ekspertów do uczestniczenia w swoich posiedzeniach w celu uzyskania informacji dotyczących określonych tematów.

Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia przyjmuje porządek dzienny na początku każdego posiedzenia. Punkty inne niż już zawarte w tymczasowym porządku dziennym mogą zostać umieszczone w porządku dziennym, jeżeli obie Strony tak uzgodnią.

2. Przewodniczący może, w porozumieniu z obiema Stronami, skrócić terminy wskazane w ust. 1 w celu uwzględnienia wymogów szczególnego przypadku.

Artykuł 7

Protokoły

Z każdego posiedzenia sporządzany jest protokół, który jest oparty na dokonanym przez Przewodniczącego podsumowaniu wniosków, do których doszedł Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia.

Po zatwierdzeniu przez Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia protokół jest podpisywany przez Przewodniczącego i Sekretarzy, a następnie przekazywany do akt przez każdą ze Stron. Odpis protokołu jest przekazywany każdemu adresatowi określonemu w art. 4.

Artykuł 8

Decyzje i zalecenia

W szczególnych przypadkach, w których Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia jest umocowany przez Radę ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia zgodnie z art. 114 Układu o Stabilizacji i Stowarzyszeniu do podejmowania decyzji/formułowania zaleceń, akty takie noszą, odpowiednio nazwy „decyzji" i „zalecenia", po czym następuje ich numer porządkowy, data ich przyjęcia oraz opis ich przedmiotu. Decyzje są podejmowane i zalecenia są formułowane za wspólnym porozumieniem Stron.

Decyzje i zalecenia Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia są podpisywane przez Przewodniczącego i uwierzytelniane przez obu Sekretarzy, a następnie są przekazywane adresatom określonym w art. 4 niniejszego załącznika.

Każda ze Stron może podjąć decyzję o opublikowaniu decyzji i zaleceń Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia w swoim odpowiednim publikatorze urzędowym.

Artykuł 9

Wydatki

Wspólnota i Chorwacja pokrywają wydatki, które ponoszą ze względu na swoje uczestnictwo w posiedzeniach Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, w odniesieniu zarówno do pracowników, wydatków na podróże i diety, jak i wydatków na telekomunikację i usługi pocztowe.

Koszty związane z tłumaczeniami ustnymi podczas posiedzeń, tłumaczeniami pisemnymi oraz powielaniem dokumentów ponosi Wspólnota, z wyjątkiem kosztów związanych z tłumaczeniami ustnymi lub pisemnymi na język chorwacki lub z języka chorwackiego, które ponosi Chorwacja. Inne koszty związane z organizacją posiedzeń ponosi strona, która pełni rolę gospodarza posiedzenia.

Artykuł 10

Podkomitety i grupy specjalne

Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia może tworzyć podkomitety lub grupy specjalne, działające z upoważnienia Komitetu ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia, któremu składają sprawozdania po każdym ze swoich posiedzeń. Komitet ds. Stabilizacji i Stowarzyszenia może podjąć decyzję o rozwiązaniu jakiegokolwiek istniejącego podkomitetu lub jakiejkolwiek istniejącej grupy, określeniu lub zmianie zakresu jego/jej uprawnień lub powołaniu kolejnych podkomitetów lub grup w celu wspierania go w wykonywaniu jego obowiązków. Takie podkomitety i grupy nie mają uprawnień decyzyjnych.

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 4 maja 2005 r.

zatwierdzająca w imieniu Wspólnoty Europejskiej zmiany w załącznikach do Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi

(notyfikowana jako dokument nr C(2005) 1369)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2005/405/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając decyzję Rady 98/258/WE z dnia 16 marca 1998 r. w sprawie zawarcia Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt, stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi ([1]), w szczególności jej art. 4 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Standardowa metoda testowa Wspólnoty do badania obecności *Enterobacteriaceae* i TVC (Total Viable Count) w mięsie została uznana za metodę równoważną metodzie testowej USA do badania obecności *Escherichia coli*.

(2) Wspólnota i USA prowadziły negocjacje w sprawie dodatkowych wytycznych dotyczących audytu łącznie z wytycznymi dotyczącymi badań nad zdrowiem zwierząt. Negocjacje te doprowadziły do sporządzenia tekstu tych wytycznych, uzgodnionego przez obie Strony.

(3) Wspólny Komitet Zarządzający ds. Umowy („Komitet") wydał zalecenia dotyczące określenia równoważności pomiędzy dwoma metodami testowymi i przyjęcia dodatkowych wytycznych dotyczących audytu. W wyniku tych zaleceń należy wprowadzić zmiany w załącznikach V i VI oraz przypisie 1 do Umowy.

(4) Zmiany te powinny zostać zatwierdzone w imieniu Wspólnoty.

(5) Środki, o których mowa w niniejszej decyzji, są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Zgodnie z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego na mocy art. 14 Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi, zmiany w punkcie 6 załącznika V, w załączniku VI oraz w przypisie 1 do przedmiotowej Umowy zostają niniejszym zatwierdzone w imieniu Wspólnoty Europejskiej.

Tekst Umowy w formie wymiany listów, łącznie ze zmianami w punkcie 6 załącznika V, w przypisie 1 oraz w załączniku VI do Umowy załącza się do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

Dyrektor Generalny ds. Zdrowia i Ochrony Konsumentów zostaje niniejszym upoważniony do podpisania Umowy w formie wymiany listów, aby stała się wiążąca dla Wspólnoty.

([1]) Dz.U. L 118 z 21.4.1998, str. 1. Decyzja ostatnio zmieniona decyzją Komisji 2003/833/WE (Dz.U. L 316 z 29.11.2003, str. 20).

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym USA powiadomią na piśmie Komisję o zakończeniu procedur wewnętrznych dotyczących zatwierdzenia zmian określonych w art. 1.

Sporządzono w Brukseli, dnia 4 maja 2005 r.

W imieniu Komisji
Markos KYPRIANOU
Członek Komisji

POROZUMIENIE W FORMIE WYMIANY LISTÓW

dotyczące zmian w załącznikach do Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi

A. *List Wspólnoty Europejskiej*

Bruksela, dnia 7 października 2004 r.

Szanowny Panie,

Odnośnie do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi mam zaszczyt zaproponować zmiany w załącznikach do Umowy:

Zgodnie z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego ustanowionego na mocy art. 14 ust. 1 Umowy zastępuje się tekst punktu 6 załącznika V oraz przypisu 1 do Umowy tekstem znajdującym się w dodatku A do niniejszego listu oraz zastępuje się tekst załącznika VI do Umowy tekstem znajdującym się w załączniku B do niniejszego listu.

Będę wdzięczny za potwierdzenie, że Stany Zjednoczone Ameryki przyjmują ww. zmiany w punkcie 6 załącznika V, przypisie 1 oraz w załączniku VI do Umowy.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

W imieniu Wspólnoty Europejskiej
Jaana HUSU-KALLIO

W załączeniu: dodatek A zastępujący załącznik V, punkt 6 oraz przypis 1 do Umowy i załącznik B zastępujący załącznik VI do Umowy.

B. *List Stanów Zjednoczonych Ameryki*

Bruksela, dnia 6 kwietnia 2005 r.

Szanowna Pani,

Niniejszym mam zaszczyt przedstawić odpowiedź na list dotyczący szczegółów proponowanych zmian w punkcie 6 załącznika V, przypisie 1 oraz w załączniku VI do Umowy między Wspólnotą Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki w sprawie sanitarnych środków ochrony zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt stosowanych w handlu żywymi zwierzętami i produktami zwierzęcymi.

Mam zaszczyt potwierdzić, że Stany Zjednoczone Ameryki przyjmują proponowane zmiany zgodnie z zaleceniami Wspólnego Komitetu Zarządzającego, ustanowionego na mocy postanowień art. 14 ust. 1 Umowy, których kopia jest załączona do niniejszego listu.

Rozumiem, że zmiany te wejdą w życie z dniem, w którym WE powiadomi USA o dopełnieniu niezbędnych procedur stosowanych przy wdrażaniu tych zmian.

Proszę przyjąć wyrazy szacunku.

W imieniu właściwego organu USA
Norval E. FRANCIS

W załączeniu: dodatek A zastępujący załącznik V, punkt 6 oraz przypis 1 do Umowy i załącznik B zastępujący załącznik VI do Umowy.

DODATEK A

„ZAŁĄCZNIK V

— Artykuł — Gatunek — Zdrowie zwierząt/zdrowie publiczne	Wywóz z WE do USA					Wywóz z USA do WE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki szczególne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki szczególne	Działanie
	Normy WE	Normy USA				Normy USA	Normy WE			
6. **Świeże mięso**										
Zdrowie zwierząt										
— Przeżuwacze	64/432 72/461 72/462	9 CFR 94	Tak 2	Dodatkowe certyfikaty dla krów pochodzących z krajów dotkniętych BSE	USA zrewiduje przepisy dotyczące BSE, jeśli chodzi o regiony o wysokiej/niskiej częstości występowania	9 CFR 53 (w przypadku wystąpienia choroby egzotycznej)	72/462 82/426	Tak 2	Pobyt trzy miesiące Owce i kozy wolne od brucelozy	
— Koniowate	64/432 72/461 72/462	9 CFR 94	Tak 1			9 CFR 53	72/462 82/426	Tak 2	Pobyt trzy miesiące	
— Świniowate	64/432 72/461 72/462	9 CFR 94	Tak 1			9 CFR 53	72/462 82/426	Tak 2	Pobyt trzy miesiące Wolne od brucelozy	
Zdrowie publiczne										
Przeżuwacze ([8]) Koniowate Świniowate Owce Kozy	64/433 96/22 96/23	9 CFR 301–381, 416, 417	Tak 3	Lista zakładów zgodnie z przypisem 7 oraz spełniające odnośne postanowienia przypisu 1 Testy na obecność *Enterobacteriaceae* oraz TVC przeprowadza się zgodnie z przepisami decyzji 2001/471/WE z dnia 8 czerwca 2001 r., chyba, że:	Równoważność (Tak 2) zostanie uznana po tym jak USA zakończą weryfikację systemów dostaw weterynaryjnych Proces ten zostanie ukończony w ciągu 12 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej Umowy	9 CFR 301–381, 416, 417	72/462 93/158 96/22 96/23	Tak 3	Lista obiektów zgodnie z przypisem 7 oraz spełniające odnośne przepisy przypisów 2, 3, 4 i 5	WE oceni program USA dotyczący pozostałości oraz dodatkowe informacje, które zostaną złożone przez USA w celu sprawdzenia, czy odpowiada on poziomowi ochrony WE. Ocena ta zostanie dokonana w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy

— Artykuł — Gatunek — Zdrowie zwierząt/zdrowie publiczne	Wywóz z WE do USA					Wywóz z USA do WE				
	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki szczególne	Działanie	Warunki handlowe		Równoważność	Warunki szczególne	Działanie
	Normy WE	Normy USA				Normy USA	Normy WE			
Przeżuwacze ([8]) Koniowate Świniowate Owce Kozy *(c.d.)*				— próby wyrywkowe muszą być przeprowadzane w okresie uboju, — cztery ośrodki poboru próbek od bydła, świni, owiec, kóz i koni nie mogą być inne niż te określone w decyzji 2001/471/WE z dnia 8 czerwca 2001 r.						WE oceni normy USA dotyczące jakości wody w celu sprawdzenia, czy odpowiadają one poziomowi ochrony WE. Ocena ta zostanie dokonana w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy WE oceni po złożeniu wniosku USA dotyczącego konieczności dalszego badania koniny na obecność *trichinae* Odnośnie przypisu 5e wyniki kontroli po rozcięciu serc świń zostaną łącznie poddane ocenie po upływie 12 miesięcy w celu określenia zmian zgodnie z przepisami przypisu 5e Równoważność (Ta2) zostanie uznana po tym, jak WE zakończy weryfikację stosowania warunków szczególnych. Proces ten zostanie zakończony w ciągu sześciu miesięcy od wejścia w życie niniejszej Umowy”

PRZYPIS 1

„([1]) Zmniejszenie liczby patogenów: analiza zagrożeń oraz systemy krytycznych punktów kontrolnych (HACCP); ostateczna zasada została opublikowana w 61. Rejestrze Federalnym 38806–38989 i wnosi poprawki do różnych przepisów CFR części 304, 310, 320, 327, 381, 416 i 417.

Stosuje się przepisy dotyczące sanitarnych procedur operacyjnych.

USA i WE omówią, przed wdrożeniem, elementy ww. zasady w celu określenia, czy konieczne jest wprowadzenie warunków szczególnych."

DODATEK B

„ZAŁĄCZNIK VI

WYTYCZNE DOTYCZĄCE PRZEPROWADZANIA AUDYTU

Z chwilą przyjęcia norm, wytycznych lub zaleceń dotyczących przeprowadzania audytu przez jedną z właściwych międzynarodowych jednostek normalizacyjnych, Strony zrewidują treść niniejszego załącznika i wprowadzą odpowiednie zmiany.

Przepisy ogólne

1. *Definicje*

W niniejszym załączniku stosowane będą poniższe definicje terminów:

1.1. »audyt« – ocena wykonania;

1.2. »audytowany« – strona eksportująca, której program wdrażania i kontroli jest przedmiotem audytu;

1.3. »audytor« – strona importująca przeprowadzająca audyt;

1.4. »zakład« – zakład przetwórczy dla zwierząt lub produktów zwierzęcych;

1.5. »obiekt« – miejsce inne niż zakład przetwórczy, gdzie zwierzęta lub produkty zwierzęce mogą być obsługiwane, z wyjątkiem placówek sprzedaży detalicznej;

1.6. »badanie zdrowia zwierząt« – wizyta na miejscu w celu zebrania lub zweryfikowania informacji związanych ze statusem lub warunkami danego regionu odnośnie jednej lub więcej chorób zwierzęcych wymienionych w załączniku III.

2. *Zasady ogólne*

2.1. Audytor oraz audytowany powinni współpracować podczas audytu zgodnie z postanowieniami zawartymi w niniejszym załączniku. W skład zespołu audytującego powinni wchodzić przedstawiciele zarówno audytora, jak i audytowanego i audytowany powinien wyznaczyć personel odpowiedzialny za ułatwienie przeprowadzenia audytu. Do przeprowadzenia audytów wyspecjalizowanych systemów i programów konieczne mogą być specjalistyczne umiejętności zawodowe.

Informacje zbierane są w drodze rozmów, przeglądania dokumentów i akt oraz podczas wizyt w danym miejscu. Zawarte są zmiany kontroli od momentu przyjęcia Umowy lub od momentu poprzedniego audytu. Informacje mogą być weryfikowane w drodze badania i kontroli innych źródeł; mogą do nich należeć obserwacje fizyczne, pomiary, próbki i zapisy. Informacje uzyskane w trakcie audytu należy udokumentować.

2.2. Celem audytów powinna być raczej kontrola skuteczności programu wdrażania i kontroli audytowanego niż odrzucanie pojedynczych zwierząt, partii żywności lub zakładów. Program wdrażania i kontroli audytowanego, objęty Umową, powinien zostać poddany odpowiedniej ocenie.

2.2.1. Podstawę oceny wszystkich audytów przeprowadzonych zgodnie z Umową, stanowią normy strony eksportującej lub kombinacja norm strony eksportującej i importującej oraz wszelkie warunki szczególne odpowiednie dla danego audytu. Normy oraz odpowiednie warunki szczególne są przedstawione w załączniku V i są zawarte w art. 6.

2.2.2. Przyjmuje się, że audyty na miejscu stanowiące część procesu określania początkowej równoważności będą przeprowadzane przy wykorzystaniu jedynie norm kraju eksportującego, natomiast kolejne audyty na miejscu przeprowadzane w celu zweryfikowania stosowania wcześniej ustanowionego warunku dotyczącego równoważności, będą przeprowadzane przy wykorzystaniu jedynie norm kraju eksportującego, tych odnośnych norm kraju importującego, które nie zostały określone jako równoważne oraz dla których wymagana jest zgodność oraz wszelkie uzgodnione warunki szczególne zawarte w załączniku V.

2.3. Audytowany musi obsługiwać udokumentowany program, aby udowodnić audytorowi, że normy są spełniane w oparciu o spójną podstawę.

2.4. Częstotliwość audytów powinna zależeć od wykonania przez stronę eksportującą programu wdrażania i kontroli. Przy niskim poziomie wykonania audyt powinien być przeprowadzany częściej, na przykład w celu zagwarantowania poprawy wykonania uznanej za niezadowalającą.

2.4.1. Do informacji, które należy wykorzystać przy ustalaniu częstotliwości przeprowadzania audytów zaliczamy między innymi:

— analizy epidemiologiczne,

— wyniki poprzednich audytów,

— wyniki kontroli weterynaryjnych na granicy (łącznie z wynikami z poboru i analizy próbek z przywożonych przesyłek),

— czas, jaki minął od ostatniego audytu,

— wielkość wymiany,

— wyniki badania zdrowia publicznego,

— listę chorób, od jakich zwierzęta są wolne,

— oraz czynniki środowiskowe i geograficzne.

2.5. Audyty oraz decyzje podejmowane w oparciu o nie powinny być przeprowadzane w sposób przejrzysty i jednolity.

Audytor powinien:

2.5.1. dopilnować, aby wszystkie wnioski z audytów były sporządzane w oparciu o obiektywne dowody lub dane i obserwacje, które można zweryfikować jako dokładne i rzetelne;

2.5.2. być wolny od konfliktu interesów lub niewłaściwych wpływów;

2.5.3. dopilnować, aby celem przeprowadzanego audytu były:

— weryfikacja, czy wcześniej uznane warunki dotyczące równoważności są stosowane przez stronę eksportującą, oraz

— wskazanie audytowanemu dziedzin, w których można dokonać ulepszeń w celu poprawy wykonania udokumentowanego programu kontroli audytowanego, tak aby był on w stanie początkowo przestrzegać lub nadal przestrzegać warunku równoważności niezbędnego do osiągnięcia odpowiedniego poziomu ochrony strony importującej;

2.5.4. dopilnować, aby wszystkie dokumenty i zapisy uzyskane w czasie audytu zostały zachowane i zabezpieczone zgodnie z ustaleniami stron oraz zgodnie z obowiązującymi przepisami ustawowymi i wykonawczymi każdej ze stron;

2.5.5. dopilnować zachowania tajemnicy handlowej zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami prawnymi każdej ze stron.

Audytowany powinien:

2.5.6. dostarczać informacji koniecznych do przeprowadzenia audytu, których zażąda audytor, w odpowiednim czasie w trakcie audytu lub w ciągu 20 dni roboczych po zakończeniu audytu, aby zagwarantować osiągnięcie celów audytu;

2.5.7. współpracować z audytorem i służyć mu pomocą w wykonywaniu jego/jej obowiązków, tak aby osiągnąć cele audytu. Do zadań tych należą:

— informowanie personelu biorącego udział w audycie o jego celach,

— mianowanie pracowników posiadających odpowiednie kwalifikacje, aby towarzyszyli zespołowi audytorów,

— zapewnienie odpowiedniego zaplecza niezbędnego dla zespołu audytorów w celu zagwarantowania skuteczności i efektywności procesu audytu,

— udostępnienie miejsc oraz dokumentów niezbędnych do przeprowadzenia audytu zgodnie z wymaganiami audytora.

2.6. Badanie zdrowia zwierząt

Badanie zdrowia zwierząt zostanie przeprowadzone w celu zebrania odpowiednich informacji epidemiologicznych oraz innych informacji dotyczących statusu choroby w danym regionie (Państwo Członkowskie/Państwo, część Państwa Członkowskiego/Państwa lub części więcej niż jednego Państwa Członkowskiego/Państwa). Badanie zdrowia zwierząt może być przeprowadzone przez jedną ze stron (zwaną dalej „stroną importującą") w celu uzyskania potwierdzenia początkowego określenia przez drugą stronę (zwaną dalej „stroną eksportującą") statusu choroby w regionie (tj. uznania po raz pierwszy regionu za wolny od choroby) lub po wybuchu choroby.

WYTYCZNE OPERACYJNE

Przygotowanie audytów

3. *Wstępne przygotowanie*

3.1. Planowanie audytów

W celu zagwarantowania odpowiedniego przygotowania i przeprowadzania audytów w najbardziej efektywny sposób strony powinny:

— ustalić wstępny program audytu, zaplanowany, jeśli to wykonalne, na okres dwunastu miesięcy, uwzględniając między innymi analizę określoną w punkcie 2.4 załącznika VI do Umowy oraz działania określone w załączniku V do Umowy; indykatywny program należy zrewidować co sześć miesięcy w celu ustalenia bieżącego programu audytu,

— potwierdzić, możliwie najwcześniej, najlepiej 60 dni przed, zamiar przeprowadzenia audytu przewidzianego w indykatywnym programie,

— powiadomić, możliwie najwcześniej, audytowanego o wszelkich spodziewanych zmianach w programie indykatywnym,

— wymieniać informacje dotyczące programów audytów zaplanowanych do przeprowadzenia poza postanowieniami Umowy, jeśli zachodzi taka potrzeba w celu wprowadzenia przepisów ust. 6.3.

3.2. Rozpoczęcie audytu

Poniższe elementy będą stanowiły podstawę do rozpoczęcia audytu:

— audyty wyznaczone w programie indykatywnym,

— audyty na wniosek audytowanego,

— audyty na uzasadniony wniosek którejkolwiek ze stron Umowy, takie jak audyty przeprowadzane w przypadku poważnych zastrzeżeń którejkolwiek ze Stron dotyczących pojawiającego się lub nowo zidentyfikowanego zagrożenia dla zdrowia publicznego lub zdrowia zwierząt.

We wszystkich przypadkach audytor powinien powiadomić audytowanego o planowanym audycie w celu umożliwienia mu poczynienia przygotowań niezbędnych do przeprowadzenia audytu. Powiadomienie z wyprzedzeniem powinno odzwierciedlać naglącą potrzebę związaną z ochroną zdrowia publicznego i zdrowia zwierząt związanym z jego przeprowadzeniem.

Komunikacja między audytorem a audytowanym

3.3. Czynności przed audytem

3.3.1. Przygotowanie planu audytu

W porozumieniu z audytowanym audytor przygotuje plan audytu. Plan audytu powinien zostać przedłożony audytowanemu przez audytora odpowiednio wcześniej przed audytem, aby audytowany miał czas na dostarczenie informacji, najlepiej 60 dni przed planowanym audytem. Audyt powinien być na tyle elastyczny, aby możliwe było wprowadzanie zmian w oparciu o informacje zebrane przed audytem lub w jego trakcie.

Plan powinien zawierać:

— temat, dogłębność i zakres audytu,

— cele audytu,

— identyfikację odnośnych norm określonych w załączniku V, w oparciu o które przeprowadzony zostanie audyt. Są to zwłaszcza normy strony eksportującej, gdy audyt jest przeprowadzany jako początkowa ocena na miejscu wykonania programu kontroli audytowanego, co stanowi część określenia istnienia warunku równoważności lub kombinacja norm strony eksportującej i importującej, z poprawkami wprowadzonymi szczególnymi warunkami określonymi w załączniku V, gdy przeprowadzany jest kolejny audyt w celu weryfikacji wcześniej określonego warunku równoważności,

— datę i miejsce audytu oraz rodzaj zakładów lub obiektów, które zostaną odwiedzone tak, aby można było wybrać odpowiednie osoby do zespołu audytorów,

— harmonogram do momentu prezentacji uwzględniający prezentację raportu końcowego,

— język lub języki, w których przeprowadzany będzie audyt i sporządzony raport,

— dane członków zespołu audytorów, łącznie z przewodniczącym,

— harmonogram spotkań z urzędnikami, wizyty w zakładach i obiektach, łącznie z niezapowiedzianymi wizytami, jeśli dotyczy,

— przepisy dotyczące zachowania tajemnicy handlowej oraz unikania konfliktów interesów.

3.3.2. Uzgodnienie z audytowanym planu i terminów

Jeśli audytowany ma zastrzeżenia co do postanowień wyszczególnionych w planie audytu, należy niezwłocznie powiadomić o tym audytora, zwykle w ciągu 10 dni roboczych od otrzymania planu audytu. Zastrzeżenia takie powinny być rozwiązane pomiędzy audytorem a audytowanym. Proponowana(-e) poprawka(-i) do planu audytu, w wyniku informacji otrzymanych przed lub w trakcie audytu, strona proponująca wniesienie poprawek powinna przekazać niezwłocznie drugiej stronie.

3.3.3. Otrzymanie niezbędnej dokumentacji od audytowanego

Przed audytem audytor może zażądać od audytowanego dokumentacji niezbędnej do przygotowania i przeprowadzenia audytu. W skład takiej dokumentacji mogą wchodzić na przykład:

— przepisy prawne i odnośne normy techniczne oraz specyfikacje,

— struktura kierownicza audytowanego,

— funkcje nadzorujące i uprawnienia audytowanego oraz wyniki wszelkich działań wdrożeniowych,

— procedury zatwierdzające audytowanego,

— szczegóły dotyczące programów kontroli, łącznie z kopiami roboczych dokumentów, instrukcji obsługi oraz tym podobnych instrukcji.

Audytor może zażądać wyjaśnienia od audytowanego dotyczącego wszelkiej złożonej dokumentacji.

Przeprowadzanie audytu

4. *Spotkanie otwierające*

Audytowany i audytor powinni zorganizować spotkanie otwierające w miejscu ustalonym wcześniej przez obie strony. Jeśli zachodzi taka potrzeba, aby wyjaśnić sprawy dotyczące audytu, spotkanie otwierające odbędzie się w Waszyngtonie, D.C. w przypadku audytów przeprowadzanych przez zespoły Komisji Europejskiej lub w Brukseli, Belgia lub Grange, Irlandia w przypadku audytów przeprowadzanych przez zespoły amerykańskie. W innych przypadkach spotkania otwierające mogą odbywać się w odpowiednich miejscach, takich jak stolice Państw Członkowskich Unii Europejskiej lub miasta USA, w zależności od tego, co jest bardziej praktyczne i dogodne dla danego audytu. Niezależnie od miejsca spotkania otwierającego, spotkaniu powinien przewodniczyć odpowiedni przedstawiciel właściwego organu audytowanego. Celem spotkania otwierającego jest:

— przedstawienie zespołu audytorów audytowanemu,

— potwierdzenie tematu, dogłębności, zakresu, norm audytowych oraz celów audytu,

— naszkicowanie metod pracy i procedur stosowanych w trakcie audytu,

— potwierdzenie oficjalnej komunikacji pomiędzy zespołem audytorów a audytowanym w trakcie audytu, łącznie z określeniem, którzy przedstawiciele oficjalnych służb będą towarzyszyć zespołowi audytorów przy każdej wizycie,

— potwierdzenie rządowych i pozarządowych miejsc, które zostaną odwiedzone,

— potwierdzenie odpowiedniej liczby i roli członków zespołu audytorów, którzy wezmą udział w wizytach lub będą obserwatorami w czasie wizyt w zakładach produkcyjnych lub obiektach,

— potwierdzenie czasu, daty i miejsca spotkania zamykającego oraz wszelkich spotkań przejściowych z audytowanym,

— potwierdzenie ustaleń dotyczących podróży i zakwaterowania,

— potwierdzenie, że zasoby i zaplecze wymagane przez zespół audytorów zostaną udostępnione,

— potwierdzenie metod raportowania, które zostaną wykorzystane,

— żądanie dodatkowej dokumentacji zidentyfikowanej na etapie przed-audytowym jako niezbędnej do przeprowadzenia audytu,

— udzielenie odpowiedzi na pytania audytowanego dotyczące procesu audytu.

5. *Przegląd dokumentów*

5.1. Przegląd dokumentów może na przykład obejmować:

— akta dotyczące programów zgodności,

— inspekcję i wewnętrzne raporty z audytu,

— dokumentację dotyczącą działań naprawczych i sankcji,

— akta dotyczące podjętych działań dotyczących zgodności,

— plany badań wyrywkowych i ich wyniki,

— dokumenty związane z weryfikacją,

— procedury nadzorcze stosowane przez audytowanego.

5.2. W przypadku audytu, który jest przeprowadzany po określeniu równoważności, na przegląd dokumentów może także składać się przegląd odnośnych zmian w systemach kontroli i certyfikacji od momentu określenia równoważności lub od poprzedniego audytu.

5.3. Audytowany będzie współpracował z audytorem w procesie przeglądu dokumentów i dopilnuje, aby audytor miał dostęp do żądanych dokumentów i akt.

6. *Weryfikacja na miejscu*

6.1. Decyzja audytora dotycząca charakteru i zakresu weryfikacji na miejscu powinna uwzględniać czynniki, takie jak dany obszar, historia zgodności z wymogami sektora lub kraju eksportującego według ustaleń przy wcześniejszych audytach i/lub kontrolach weterynaryjnych na granicach (łącznie z wynikami prób wyrywkowych i analizami przywożonych partii), ilość wyprodukowanych, przywożonych lub wywożonych produktów, zmiany w infrastrukturze oraz charakterze i działaniu krajowych systemów kontroli i certyfikacji.

6.2. Weryfikacja na miejscu może pociągać za sobą wizyty w zakładach produkcyjnych i wytwórczych, obiektach, pomieszczeniach obsługi żywności lub pomieszczeniach magazynowych oraz laboratoriach kontrolnych w celu sprawdzenia dokładności informacji zawartych w dokumentacji, o której mowa w punkcie 5.1.

6.3. Przy przeprowadzaniu kontroli zakładów lub obiektów audytowany przeprowadzi kontrolę zakładu lub obiektu, stosując swoje zwykłe procedury, natomiast audytor będzie brał udział jako obserwator, chociaż ma on prawo do sprawdzenia innych aspektów wykonania, jeśli zajdzie taka potrzeba. Ze względu na ograniczenia czasowe audytor może podjąć decyzję o nieuczestniczeniu jako obserwator w pełnej, kompleksowej kontroli audytowanego, ale może, zamiast tego, zweryfikować poszczególne praktyki kontrolne w drodze rozmów przeprowadzanych poza miejscem z pracownikami audytowanego.

6.4. Audytowany będzie współpracował z audytorem w procesie weryfikacji na miejscu oraz ułatwi wejście audytora do zakładów i obiektów, które są poddawane weryfikacji na miejscu.

6.5. Jeśli kontrole na miejscu ujawnią poważne potencjalne lub rzeczywiste zagrożenie dla zdrowia człowieka lub zwierząt, audytor powinien niezwłocznie powiadomić audytowanego o takiej ocenie, natomiast audytowany powinien podjąć odpowiednie działania mające na celu zmniejszenie zidentyfikowanego i potwierdzonego zagrożenia.

7. *Audyt kontrolny*

W celu weryfikacji poprawy braków zidentyfikowanych w trakcie poprzedniego audytu przeprowadzony może zostać audyt kontrolny.

8. *Robocze dokumenty*

Do roboczych dokumentów mogą należeć listy kontrolne elementów, które należy poddać ocenie, takie jak:

— przepisy prawne,

— struktura i działanie służby kontroli i certyfikacji,

— struktura zakładu i obiektu, layout, operacje i bieżące procedury,

— statystyka dotycząca zdrowia, plany badań wyrywkowych i ich wyniki,

— działania mające na celu zachowanie zgodności i procedury,

— raportowanie i procedury składania skarg,

— programy szkoleniowe.

8.1. Dokumenty potwierdzające

Dokumenty potwierdzające dane pochodzące z audytu, wnioski i zalecenia powinny być znormalizowane, o ile to możliwe, w celu przeprowadzenia audytu oraz przedstawienia danych pochodzących z audytu jako jednolitych, przejrzystych i rzetelnych. Dokumenty potwierdzające mogą zawierać notatki lub inne podstawowe informacje na temat elementów, które zostaną poddane ocenie.

9. *Spotkanie zamykające*

Podobnie jak w przypadku spotkania otwierającego, spotkanie zamykające może odbyć się w miejscu dogodnym zarówno dla audytowanego jak i audytora. Spotkaniu zamykającemu powinien przewodniczyć odpowiedni przedstawiciel właściwego organu audytowanego.

Celem spotkania zamykającego jest:

— ponowne potwierdzenie tematu, dogłębności, zakresu, norm dotyczących audytu oraz celów audytu,

— przypomnienie audytowanemu, że audyt opiera się na próbach wyrywkowych kontroli systemu i nie ma na celu wykazania wszystkich braków systemu,

— przekazanie audytowanemu wstępnych danych uzyskanych przez audytora i/lub ogólny przegląd danych audytora,

— przedstawienie szczegółów istotnych braków, na istnienie których są obiektywne dowody,

— oferowanie dodatkowych wyjaśnień niezbędnych do zagwarantowania, że audytowany rozumie charakter istotnych braków,

— potwierdzenie, że wszystkie szczegóły audytu zostaną przedstawione w formie raportu z audytu oraz że audytowany będzie miał okazję przedstawić komentarz do raportu,

— zezwolenie audytowanemu na przedstawienie komentarza do danych pochodzących z audytu lub wnioskowanie o wyjaśnienie paru punktów.

Działania po-audytowe

10. *Raport z audytu*

Raport z audytu powinien przedstawiać zrównoważony obraz danych uzyskanych w trakcie audytu oraz zawierać wnioski i zalecenia, które dokładnie odzwierciedlają te dane. Zwykle powinien zawierać następujące elementy:

— temat, dogłębność, zakres, normy audytowe i cele audytu,

— szczegóły planu audytu,

— identyfikację dokumentów referencyjnych, w oparciu o które przeprowadzony został audyt,

— ocenę audytora dotyczącą danych w oparciu o normy audytowe,

— punkty, w których pojawiła się różnica zdań pomiędzy audytorem a audytowanym,

— zalecenia audytora dotyczące tego, które istotne braki należy naprawić,

— odpowiedź na prezentację danych z audytu łącznie ze wszelkimi działaniami mającymi na celu likwidację zidentyfikowanych braków.

10.1. Podczas przygotowania i następnie dystrybucji raportu z audytu należy przestrzegać poufności informacji handlowych. Przed przeprowadzeniem audytu każda ze stron powiadomi drugą stronę o jej przepisach prawnych i procedurach dotyczących ochrony poufnych informacji handlowych oraz innych informacji, które mogą zostać uznane przez jedną ze stron lub obie strony za poufne. Każda ze stron będzie w pełni respektować swoje przepisy dotyczące ochrony informacji poufnych. Jeśli między stronami istnieją znaczące różnice odnośnie do tego, które informacje podlegają ochronie, strony określą te różnice przed audytem i uzgodnią odpowiednie procedury, których będą przestrzegać.

10.2. Projekty raportów powinny zostać przesłane do audytowanego w terminach określonych w Umowie. Audytowany może przedstawić swój komentarz w ciągu 60 dni; powinien on opisać wszelkie konkretne działania naprawcze, które zostaną lub zostały podjęte w celu ustalenia równoważności na wstępie lub dalszego ustalania równoważności, łącznie z datami zakończenia.

10.3. Poprawki do tekstu raportu końcowego w odpowiedzi na komentarze od właściwego organu powinny ograniczać się do naprawy faktycznych braków. Jednakże, inne komentarze audytowanego mogą zostać przedstawione oddzielnie w raporcie, jeśli mają na celu wyjaśnienie zawartości raportu. Komentarze audytowanego powinny być, w każdym przypadku, dołączone do raportu końcowego.

11. *Działania naprawcze*

Weryfikacja działań naprawczych niezbędnych do ustalenia równoważności będzie różna w zależności od charakteru pierwotnego braku. Weryfikacja działania naprawczego przez audytowanego może zawierać:

— przegląd ubezpieczeń zapewnianych przez audytowanego,

— przegląd dokumentacji dostarczonej przez audytowanego,

— audyty kontrolne,

— przegląd działań naprawczych wymienionych w kolejnym audycie.

Audyt kontrolny jest podobny do normalnego audytu, ale skupia się na potwierdzeniu, że działania podjęte przez audytowanego uwzględniają i naprawiają zidentyfikowane braki. Raport kontrolny dotyczący działań naprawczych powinien zostać przygotowany i rozprowadzony podobnie jak raport z pierwotnego audytu.

Badanie zdrowia zwierząt

12. *Badanie zdrowia zwierząt*

12.1. Zasady ogólne

Wszystkie strony biorące udział w badaniu zdrowia zwierząt powinny współpracować ze sobą w przeprowadzaniu tego badania w sposób otwarty i przejrzysty, mając na celu wypełnienie możliwie najszybciej wszystkich niezbędnych procedur.

12.2. Procedury

12.2.1. Planowanie oraz rozpoczęcie badania zdrowia zwierząt

W większości przypadków badanie to zostanie przeprowadzone na żądanie strony eksportującej. Wyniki badania zdrowia zwierząt powinny dostarczyć istotnych informacji na temat ryzyka wystąpienia choroby związanego z eksportem danych towarów z tego regionu. Strona importująca uzna takie żądanie w odpowiednim czasie i wyznaczy osobę kontaktową do ścisłej współpracy z przedstawicielami strony eksportującej. Wyznaczone zostaną niezwłocznie niezbędne wizyty na miejscu z udziałem wszystkich stron.

W przypadku wystąpienia jednej z chorób określonych w załączniku III oraz w przypadku przyjęcia środków ochrony i regionalizacji strona importująca może zażądać, aby badanie zdrowia zwierząt zostało przeprowadzone przed wymianą handlową, jeśli dane produkty mogą zostać na nowo zbadane. W celu zminimalizowania przerw w wymianie handlowej oraz ułatwienia uznawania produktów za wolne od chorób lub identyfikacji lub podjęcia odpowiednich środków zmniejszających ryzyko, odpowiedni przedstawiciele strony importującej i eksportującej będą pracować nad ustaleniem terminu badania, możliwie najszybciej. Chociaż termin wizyty zależy od postępu nad opanowaniem wybuchu choroby, obie strony powinny rozpocząć rozmowy możliwie najwcześniej.

12.2.2. Działania przed wizytą

Strona importująca w bezpośrednim komunikacie do strony eksportującej wskaże regiony podlegające wizytacji w ramach wizyty na miejscu, jak również rodzaje podmiotów, które powinny zostać włączone. Obie strony powinny ściśle współpracować w zakresie konsultacji dotyczących przygotowania planu badania, który będzie uwzględniał następujące punkty:

— proponowane daty wizyty na miejscu,

— obszar(-y) stanowiący(-e) przedmiot wizyty oraz rodzaje informacji, jakie należy zebrać,

— nazwiska zespołu badaczy, łącznie z przewodniczącym zespołu,

— harmonogram spotkań z urzędnikami oraz wizyty na farmach lub w innych miejscach,

— szczegółową dokumentację, której przedstawienie może być żądane w ramach badania, taką jak obowiązujące przepisy dotyczące zwalczania i kontroli chorób, dane dotyczące obserwacji i monitorowania, raporty dotyczące danych uprzednich i następczych, akta dotyczące szczepień, jeśli dotyczy, dane epidemiologiczne związane z wybuchem choroby lub ostatnimi wybuchami, raporty laboratoryjne itp.,

— nazwy odpowiedzialnych osób kontaktowych strony eksportującej (zalicza się tu przedstawicieli właściwych służb zaangażowanych Państw Członkowskich/Państw), jak również właściwe organy nadzorcze obu stron.

Plan badania powinien zostać ukończony przed odjazdem zespołu badaczy oraz przekazany wszystkim stronom zaangażowanym w badanie zdrowia zwierząt.

12.2.3. Przeprowadzanie badania

12.2.3.1. Spotkanie otwierające

Spotkanie otwierające powinno się odbyć z udziałem przedstawicieli wszystkich stron. Na tym spotkaniu, strona przeprowadzająca badanie dokona przeglądu planu badania i potwierdzi, czy poczynione zostały niezbędne przygotowania do przeprowadzenia badania.

Miejsce spotkania otwierającego zostanie wyznaczone w planie badania, a gospodarzami mogą być, jeśli dotyczy, urzędnicy właściwych organów nadzorczych.

Celem spotkania otwierającego jest:

— przedstawienie zespołu badaczy przedstawicielom strony eksportującej,

— określenie głównych obszarów badania oraz stosowanych procedur,

— potwierdzenie oficjalnej komunikacji pomiędzy zespołem badaczy a przedstawicielami strony eksportującej,

— potwierdzenie harmonogramu i miejsc, które zostaną odwiedzone,

— potwierdzenie daty, czasu i miejsca spotkania zamykającego,

— potwierdzenie ustaleń dotyczących podróży i zakwaterowania,

— potwierdzenie, że zasoby i zaplecze wymagane przez zespół badaczy zostaną udostępnione,

— udzielenie odpowiedzi na pytania przedstawicieli strony eksportującej dotyczące badania.

12.2.3.2. Dokumentacja badania

Urzędnicy przeprowadzający badanie odnotują dane uzyskane w trakcie badania, razem z dokumentacją dostarczoną przez przedstawicieli strony goszczącej. W notatkach znajdą się odwiedzone miejsca, łącznie z farmami oraz nazwiska i tytuły urzędników, z którymi zostały przeprowadzone rozmowy w ramach badania.

12.2.3.3. Spotkanie zamykające

Spotkanie zamykające odbędzie się z udziałem przedstawicieli obu stron. Miejsce spotkania zostanie określone w planie badania, a gospodarzami mogą być, jeśli dotyczy, urzędnicy właściwych organów nadzorczych.

Celem spotkania jest:

— przegląd głównych obszarów badania oraz zastosowanych procedur,

— umożliwienie przedstawicielom strony eksportującej do wyjaśnienia spraw związanych z badaniem lub dostarczoną dokumentacją,

— zidentyfikowanie dodatkowych informacji niezbędnych do uzupełniania oceny,

— odpowiedź na pytania dotyczące oceny oraz następujące po tym działania,

— ustalenie harmonogramu przeprowadzenia oceny badania zdrowia zwierząt i/lub przygotowanie raportu dla strony eksportującej.

12.2.4. Ocena

Ocena powinna być oparta na potencjale intelektualnym, przejrzysta i zgodna z odnośnymi międzynarodowymi normami i podobnymi ocenami przeprowadzonymi przez stronę importującą.

W zależności od procedur strony importującej, ocena i/lub raport mogą zostać ogłoszone. Komentarze strony eksportującej do oceny i/lub raportu będą podlegały istniejącym wymogom prawnym strony importującej."